

Слом црногорске опозиције на последњим локалним изборима је означио крај српске заблуде зване Небојша Медојевић.

Катастрофалан пораз црногорске опозиције за коју гласају, готово искључиво, Срби, означио је почетак нове етапе у политичком животу Срба у БРЦГ (Бивша Република Црна Гора). Засад су те промене видљиве само на површини, која је већ узбуркана вјетровима који дувају из буџета Републике Србије.

Осим те видљиве манифестације новог курса утицајних српских политичких кругова према стварности у БРЦГ, догодило се и неколико промена чији ће ефекат постајати видљив у фазама, од пописа до следећих избора, и послије тога.

И поред ових јасних дефиниција, које два пола српске политичке сцене у БРЦГ одбијају, "Стратегија" је прво чврсто тле које је дотакла српска политика у БРЦГ. Српски политичари и јавни дјелатници, отимајући се матици црногорског идентитета која их још вуче за собом, полако и стидљиво, врховима прстију додирују то чврсто тле, и препознају га као сигуран излаз из бујице.

Тај нови курс Србије према Србима у БРЦГ је дефинисан у документу "Стратегија очувања и јачања односа матичне државе и дијаспоре, као и матичне државе и Срба у региону".

За српске политичаре у БРЦГ, ова институционализација односа Срба из БРЦГ према Републици Србији је поље тешких искушења, и због недвосмислене дефиниције Србије као матичне државе свих Срба, коју садржи овај документ, и због тога што је конститутивност српског народа у БРЦГ постављена као циљ коме политика Републике Србије стреми.

И поред ових јасних дефиниција, које два пола српске политичке сцене у БРЦГ одбијају,

"Стратегија" је прво чврсто тле које је дотакла српска политика у БРЦГ. Српски политичари и јавни дјелатници, отимајући се матици црногорског идентитета која их још вуче за собом, полако и стидљиво, врховима прстију додирују то чврсто тле, и препознају га као сигуран излаз из бујице.

Та бујица их је била однијела предалеко, у црногорске политичке вирове, гдје су се чврсто држали за руку црногорских партија, које су их, у кључним моментима, какав је био и доношење "Поцијепаног Устава", пуштале да се даве, не хајући ни за права ни за интересе Срба.

Такав однос је, истини за вољу, био препоручен и од стране званичне Србије и од ванинституционалних центара моћи у Србији, и дијелом имао оправдања у ноторној неспособности и политичкој неписмености актера српске политичке сцене у БРЦГ.

Али, још и сада, када је Медојевић већ отпловио низ ријеку, као суви бакалар у оном шаљивом рецепту, српски политичари по инерцији настављају са пребирањем тема које се не тичу права и положаја Срба. Тај стечени рефлекс, тај опробани рецепт за одржавање *status quo*, и пратећих практичних садржаја који карактеришу ту ситуацију, чини српску политичку сцену статичном, безидејном, а сва догађања на тој сцени бесциљним.

Но, неће ни то задуго.

Окупљање представника готово свих политичких и парapolитичких организација Срба у БРЦГ, СПЦ и људи из амбасаде Србије из Подгорице у манастиру Ждребаоник, је поставило нови стандард у политичком животу Срба из БРЦГ.

Двије су значајне последице тог скупа.

Прва је признавање Српског мањинског савјета као једног од легитимних представника Срба и последично признавање избора мањинског статуса као легитимног. То признање је назначено и у "Стратегији", у којој се каже – "Такође, Република Србија треба да као

циљ свог настојања постави признање политичке конститутивности српском народу у Црној Гори, *што подразумева чињеницу да до испуњења овог важног циља српски народ мора да ужива пуна национална права.* "

Не постоји други пут да се дефинишу и прецизирају, и потом институционализују права Срба, осим мањинског статуса. Јасно се види да је мањински статус виђен као прелазно решење до тог недефинисаног датума када ће се васпоставити конститутивност Срба у БРЦГ.

Садржај, обим и дефиницију те конститутивности, засад, нико не зна, а не зна се ни када ће то да се сазна, па се чини да је тај датум недефинисан колико и датум побједи црногорске опозиције над ДПС-ом, који српске партије из црногорске опозиције сматрају датумом повратка конститутивном статусу Срба у БРЦГ.

Дакле, осим што не знају садржину, дефиницију и датум васпостављања конститутивности, црногорски опозиционари српске препознатљивости не знају ни то да такав статус Срби из данашње БРЦГ нису уживали ни у Краљевини ЦГ, ни у Књажевини ЦГ, ни у НРЦГ, ни у Зетској бановини, ни у СРЦГ, нити у РЦГ.

Но, том поигравању појмом коме не знамо садржај, смисао и последице на наша права, је, све у свему, дошао крај.

Конститутивност је, у "Стратегији", временски неусловљена и недефинисаног садржаја, практично стављена *ad acta*, и њено навођење као циља српске политике има само психолошко дејство на оне о којима се у "Стратегији" говори.

Како је дошло до тог обрта у ставу званичне Србије према мањинском статусу Срба у БРЦГ, за који је председник Тадић јасно рекао да је неприхватљив?

Пут настанка ове стратегије, једним својим краком води кроз непосредну комуникацију Министарства за дијаспору са невладиним организацијама које се баве праћењем права и положаја Срба у региону бивших југословенских држава и окружења.

Битног утицаја на развијање "Стратегије" је имао и документ "Напредног клуба" под насловом "Извештај о политичким правима српског народа у региону" из 2009. године.

Извјестилац за БРЦГ Игор Јарамаз је дао детаљни преглед институција, гласила и политичке инфраструктуре коју је формирао и одржао српски народ у БРЦГ и скренуо пажњу на потребу да те институције и гласила буду финансијски помогнута од стране Републике Србије.

Осим тога, Игор Јарамаз је у препорукама Влади Србије навео неопходне кораке које Србија треба да предузме у заштити права и слобода и побољшања положаја Срба у БРЦГ.

Корак по корак, те се препоруке остварују. Од конзулата у Херцег Новом, преко успостављања веза са Српским националним савјетом, до заштите Срба из БРЦГ који имају и српско држављанство.

Друга последица скупа у Ждребаонику, чија се тајност распала рутинском интервенцијом црногорских безбједносних служби, је сазнање да недостатак те тајности није, ни за милиметар, дезавуисао значај и легитимитет тог окупљања.

Тиме је потврђено да је бављење Срба собом легитимно, и да је то њихово неутуђиво право, а да је учешће државе Србије у том послу политичког самодефинисања Срба из БРЦГ легално и оправдано.

У том смислу критике црногорских јастребова звуче испразно, веома нервозно, и, наравно, охрабрујуће за Србе из БРЦГ, чији је императив, до састанка у Ждребаонику, био да не повриједи правила која у БРЦГ нико осим њих није никада поштовао.

Окупљање представника готово свих политичких и парapolитичких организација Срба у

Уговор Срба и БРЦГ

Пише: Мирослав Влаховић
четвртак, 10 март 2011 22:26

БРЦГ, СПЦ и људи из амбасаде Србије из Подгорице у манастиру Ждребаоник, је поставило нови стандард у политичком животу Срба из БРЦГ.

То је сасвим нови моменат српској политици, моменат у којем је реакција српске јавности много важнија од етикете коју неком српском скупу или иницијативи даје режимска пропаганда.

То је прва значајнија назнака формирања независне српске јавности у БРЦГ.

Уз све то, прилично охрабрујућа је била и сагласност актера тог састанка најмање око једне ствари – да је добро да су се састали.

У тој хармонији је чак и учешће председника ДСС-а, др Ранка Кадиха имало смисла, и то је први пут да је његово учешће у политичком животу, за ових двадесет година, добило смисао.

То је јасан показатељ да српска самосвијест има огромну потенцијалну енергију и мобилизаторску снагу.

Пропагандна акција Јавног сервиса и "Побједе" направљена са циљем да негативно обиљежи овај догађај је доживјела крах, јер су питања о којима се расправљало у Ждребаонику питања колективних и људских права заједнице чија је матична држава Србија па је и поступање службеника Владе Србије потпуно легално.

Све то произилази из чињенице да је "Стратегија" настала на реалним претпоставкама, од међународних конвенција, до анализе стања у БРЦГ, положаја Срба у њој, Закона који се тичу положаја Срба и политичке ситуације која овим показатељима даје коначно значење.

Зато је примјетно одсуство било какве критике ове иницијативе Републике Србије од

Уговор Срба и БРЦГ

Пише: Мирослав Влаховић
четвртак, 10 март 2011 22:26

стране међународних центара моћи и међународних организација и институција.

То је, признаћемо, сасвим нова ситуација и за Србе БРЦГ, али и за саму Србију.

Све шта се последије састанка у Ждребаонику и појаве "Стратегије" догађало, говори нам да је политичка ера бесциљног врћења Срба у круг завршена.

"Стратегија" и решења дата у њој, препоруке и конкретна помоћ наше матичне државе из коријена мијењају амбијент у коме се одвија борба Срба из БРЦГ за опстанак.

Нова самосвијест Срба ће да учини и да дјеловање Срба према БРЦГ, и њихови конкретни, законски утемељени захтјеви, буду озбиљније схваћени и третирани, и на крају, апсолутно сигурно, прихваћени.

Ревизија односа на српској политичкој сцени у БРЦГ је следећи корак, и ту ћемо се срести са правом природом странака које су нас изненађивале наглном промјеном основних поставки своје политике.

Не опстанка на политичкој сцени у БРЦГ уопште, већ на оном дијелу који ће се, недвосмислено искристалисати као српски.

Црногорци, на жалост, још увијек имају снаге да одрже у животу оне српске странке и личности које су се сасвим отуђиле од своје почетне идеје и циљева на којима су добили повјерење српских гласача.

Апсолутно је сигурно да црногорски нацисти немају одговор на легитимну тежњу Срба из БРЦГ да се интегришу у црногорско друштво освајајући свој дио друштвеног утицаја и богатства, истовремено чувајући свој идентитет.

Уговор Срба и БРЦГ

Пише: Мирослав Влаховић
четвртак, 10 март 2011 22:26

Усвајање те потребе за интеграцијом под равноправним условима и истовременим чувањем идентитета, као основе заједничког дјеловања, међусобно посвађани актери српске политичке сцене у БРЦГ би, сваки за себе, добили сасвим нову тежину и утицај.

Ова два, наизглед противречна захтјева чине омчу око врата црногорском нацизму који нас је опљачкао и понизио.

Стога, нема чвршће и садржајније опозиционе стратегије од оне по којој Срби узимају оно шта је њихово, не хајући што црногорска опозиција вапи за српским гласовима јер црногорске не може да добије.

Апсолутно је сигурно да црногорски нацисти немају одговор на легитимну тежњу Срба из БРЦГ да се интегришу у црногорско друштво освајајући свој дио друштвеног утицаја и богатства, истовремено чувајући свој идентитет. Усвајање те потребе за интеграцијом под равноправним условима и истовременим чувањем идентитета, као основе заједничког дјеловања, међусобно посвађани актери српске политичке сцене у БРЦГ би, сваки за себе, добили сасвим нову тежину и утицај.

"Ми за себе" је био слоган "Српске листе", коалиције српских странака на првим пост-референдумским изборима, којим је први пут прескочен онај психолошки лимит којим је монтањарска митоманија оковала свијест Срба у БРЦГ.

Тада је ова дезоријентисана популација поново нашла себе, стављајући свој стварни идентитет испред идеолошке заблуде и мита који јој је донио цивилизацијски суноврат и, за неких шездесет година, оробило зачетке њене слободарске свијести.

Замајавање са Медојевићем и удруженом црногорском опозицијом је политичка прошлост, као и они који су ентузијазам Срба послуже пораза на Референдуму, подастрли тој политичкој обмани чије последице и те како трпимо.

Медојевићево и Мандићево настојање да српске гласаче одвоје од националних тема

Уговор Срба и БРЦГ

Пише: Мирослав Влаховић
четвртак, 10 март 2011 22:26

претпостављајући томе борбу против Ђукановића која је постала безнадежна до гротеске, самодовољна егзибиција њених пропагатора, одвело је, за тренутак, Србе из БРЦГ од размишљања о стварној природи односа БРЦГ према њиховим индивидуалним и колективним правима.

Реалност која се сада, уочи пописа и последице усвајања и промоције "Стратегије, Србима отвара пред очима, и чињењем Владе Србије и чињењем црногорске власти, неизбјежно води у још један круг ревизије односа Срба и БРЦГ.

У тај процес ревизије, грађанин Србин ће да уђе без терета црногорске митоманије, без императива опозиционе борбе коју је храбро водио и у којој га је, дословце сваки пут, преварио неупоредиво малобројнији црногорски партнер.

Ту ће се стећи услови да Србин са једне, и БРЦГ са друге стране, постигну јасно прецизиран, детаљан договор о диоби имања, опису обавеза обије стране, и механизмима којима се остварени договор примјењује и контролише.

Биће то пословни уговор између два странца, које дијели хладна дистанца и неповјерење.

"Свака птица своје јату", омиљена је узречица Срба, ових дана, у БРЦГ.